

Warszawa, 18 grudnia 1933 r.

URZĄD PATENTOWY

C09b 49/12

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 18995.

Kl. 22 ~~b, 207~~

a, 49/12

Józef Szczęsny Turski
(Warszawa, Polska).

Sposób otrzymywania barwników kadziowych szeregu fenantrenowego.

Zgłoszono 12 kwietnia 1932 r.

Udzielono 22 września 1933 r.

Wykryto, że można otrzymać barwniki kadziowe, barwiące na odcienie brunatne lub brunatnooliwkowe, skoro fenantren lub mieszaniny fenantrenu z innymi węglowodorami, jak antracen, lub tak zwany surowy antracen ogrzać z siarką z dodatkiem lub bez dodatku metali lub związków metalowych, jak tlenki, wodorotlenki, sole, siarczki metalowe, albo z innymi związkami siarkowymi lub mieszaninami tychże.

Zależnie od wysokości stosowanej temperatury i rodzaju ewentualnie dodanych podczas ogrzewania z siarką związków metalowych otrzymuje się barwniki o rozmaitych odcieniach i rozmaitej sile barwienia. Tworzenie się barwnika odbywa się prawdopodobnie dzięki połączeniu się dwóch lub

więcej cząsteczek fenantrenu i wejściu siarki, lub gdy stosować mieszaninę fenantrenu z antracem, dzięki sprzężeniu cząsteczek fenantrenu i antracenu i połączeniu ich w łańcuch za pomocą siarki.

Przykład. I. 100 części wagowych czystego fenantrenu i 300 części wagowych siarki ogrzewa się w temperaturze 250 — 300°C dopóty, dopóki nie ustanie wydzielanie się siarkowodoru. W celu usunięcia nadmiaru siarki masę można ekstrahować siarczkiem sodowym. Barwnik wydziela się w sposób zwykły. Po skadziowaniu w sposób zwykły otrzymuje się barwnik kadziowy, który daje brunatne zabarwienia. Można jednak również masę reakcyjną stosować do barwienia bezpośrednio.

Przykład II. 100 części wagowych mieszaniny fenantrenu i antracenu (np. technicznie surowy antracen) ogrzewa się z 300 częściami wagowymi siarki w temperaturze 350 — 360°C dopóty, dopóki nie zakończy się wydzielanie się siarkowodoru. Przeróbkę barwnika uskutecznia się w sposób zwykły. Otrzymuje się brunatny barwnik kadziowy.

Przykład III. Dodając do materiałów wyjściowych, użytych w przykładzie II, ponadto 75 części wagowych wodorotlenku sodowego i poza tem prowadząc przekształcenie, jak podano w przykładzie II, otrzymuje się barwnik, który pod względem swych własności jest zasadniczo podobny do barwnika według przykładu II.

W powyższych przykładach fenantren i antracen można stosować względem siebie w najrozmaitszych stosunkach. Ponadto surowy antracen można stosować o najrozmaitszym składzie. Można również jako

dodatek zamiast wodorotlenku sodowego (patrz przykład III) lub wraz z wodorotlenkiem sodowym stosować inne wodorotlenki, tlenki albo sole metali, np. octan alkaliczny, węglan alkaliczny, siarczki alkaliczne, lub metale.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób otrzymywania barwników kadziowych szeregu fenantrenowego, znamienny tem, że fenantren albo mieszaniny fenantrenu z innemi węglowodorami, jak antracen, albo też tak zwany antracen surowy, ogrzewa się z siarką z dodatkiem lub bez dodatku metali lub związków metalowych, jak tlenki, wodorotlenki, sole metali lub mieszaniny tychże.

J ó z e f S z c z ę s n y T u r s k i.

Zastępca: K. Czempieński,
rzecznik patentowy.